هذه سورة الاعراب قد نزّلت من لدن منزل قديم

هو المقدّس المتعالی العلیّ الابهی

تلک آیات اللّه قد نزّلت بالحقّ من سمآء عزّ بدیع و جعلها اللّه حجّة من عنده و برهاناً من لدنه علی العالمین و فیها یذکر عباد اللّه الّذینهم عرفوا اللّه بنفسه و ما احتجبهم عوی المشرکین و دخلوا فی ظلّ عنایته و سکنوا فی جوار رحمته الّتی سبقت الممکنات و انّ هذا لفضل عظیم اولئک هم الّذین یصلّون علیهم اهل ملأ الاعلی ثمّ ملئکة المقرّبین اولئک الّذین اذا استشرقت علیهم شمس البقآء عن افق العلی مرّة اخری خرّوا بوجوههم سجّداً للّه العلیّ العظیم

ان یا احبّآء اللّه من الاعراب اسمعوا ندآء اللّه من هذه الشّجرة الّتی ارتفعت بالحقّ و تنطق کلّ ورقة من اوراقها فی کلّ شیئ بانّی انا اللّه لا اله الّا هو المقدّس العزیز الکریم ان یا قوم ان اسرعوا الی سدرة اللّه ثمّ استظلّوا فی ظلّها تاللّه الحقّ لو تفحّصنّ فی اقطار السّموات و الارض لن تجدنّ مقرّ الامن الّا فی ظلّ هذه الشّجرة الّتی ارتفعت علی العالمین و تهبّ من خلالها نسمة اللّه الّتی بها یحیی کلّ عظم رمیم توجّهوا الیها و کلوا من اثمارها لیطهّر بها قلوبکم من اشارات کلّ مکّار اثیم ان اشکروا اللّه بما عصمکم عن تیه النّفس و الهوی و انقذکم من غمرات الوهم و العمی فی یوم الّذی فیه اتی اللّه بملکوت امره و اظهر سلطانه علی من فی السّموات و الارضین و عرّفکم نفسه و اظهر علیکم جماله و کلّم معکم ظاهراً مشهوداً و جعلکم من عباده العارفین ان استقیموا علی الامر لانّ الشّیطان قد ظهر بجنوده و یأمرکم فی کلّ حین بان تکفروا باللّه الّذی خلقکم بامر من عنده و جعلکم من الفائزین ان احمدوا اللّه بما اختصّکم لنفسه بحیث لمّا غابت شمس القدم عن وطنها اشرقت عن افق العراق ارضکم و انّ هذا من فضله علیکم و لن یعادله شیئ عمّا خلق بین السّموات و الارضین و کان وجه اللّه بینکم مشرقاً مضیئاً من غیر ستر و حجاب و یتلو علیکم من آیات ربّکم فی کلّ شهور و سنین و کان یمشی بینکم جمال القدم بوقار اللّه و سکینته و یتجلّی علیکم فی کلّ حین بتجلّی آخر و بذلک تمّت نعمة اللّه و رحمته علیکم لتکوننّ من الشّاکرین فینبغی لکم بان تفتخروا علی قبائل الارض کلّها لانّ دونکم ما فازوا بما فزتم ان انتم من العارفین اذاً ینبغی لکم بان تخلّقوا باخلاق اللّه لتهبّ من شطر قلوبکم روائح القدس علی الممکنات و یظهر منکم آثار ربّکم الرّحمن الرّحیم و انّه لمّا اصطفاکم عن بین بریّته فاجهدوا بان یظهر منکم ما لا ظهر من دونکم لیُبرهَنَ اختصاصکم بنفسه بین العالمین کونوا کالنّجوم بین ملأ الارض لیهتدی بکم عباد الّذینهم احتجبوا عن عرفان اللّه و مظهر امره و کانوا من الغافلین کونوا امنآء علی انفسکم و انفس النّاس ثمّ فی اموالهم و انّها لصفة الّتی احبّها اللّه من قبل ان یخلق الآدم من المآء و الطّین و انتم ان لا تکونوا امنآء فی الارض لن تطمئنّوا من انفسکم و لا النّاس منکم کذلک ینصحکم اللّه بلسان مظهر امره و انّه لذکری لکم و للخلائق اجمعین طهّروا صدورکم عن الحسد و البغضآء ثمّ نفوسکم عن البغی و الفحشآء ثمّ اعملوا بما امرکم اللّه و انّه ما امر العباد الّا بما هو خیر لهم عن خزائن السّموات و الارضین ایّاکم ان لا تجادلوا لما خلق فی الدّنیا مع احد دعوها لاهلها لتستریح انفسکم و تکوننّ خالصاً لوجه ربّکم العلیّ العظیم و انّ ملکوت الغنآء بید ربّکم الرّحمن یغنی من یشآء بامر من عنده و انّه لهو المقتدر العزیز الکریم

ثمّ اعلموا بانّ اللّه اودع الارض بید الملوک و جعلهم ظهورات قدرته بین الخلائق اجمعین ان یدخلن فی ظلّ سدرة الامر و من دون ذلک الامر بیده یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید انّه لم یزل ما اراد لنفسه شیئاً اودع الدّنیا و زخرفها لاهلها و قدّس اولیآئه عن التّوجّه الیها لانّه ما اراد لهم الّا ما هو یبقی بدوام نفسه العلیّ العظیم و ما اراد من الدّنیا هو قلوب احبّآئه لیقدّسهم عن کلّ ما سوٰله و یعرّجهم الی مقرّ الامن مقام الّذی لن یشهد فیه الّا بوارق الوجه و لن یذکر الّا ذکری العزیز البدیع ان افتحوا یا قوم مدائن القلوب بسیف اللّسان باسم ربّکم المقتدر العزیز المنّان و کذلک امرکم لسان الرّحمن من قبل و حینئذ ان اعملوا بما امرتم و لا تجاوزوا عن حدود اللّه ربّکم و ربّ العالمین ایّاکم ان لا تجادلوا فی امر اللّه مع احد لانّا ارفعنا حکم

السّیف و قدّرنا النّصر بالحکمة و البیان فضلاً من لدنّا علی الخلائق اجمعین ان اشتعلوا یا قوم بحرارة حبّ اللّه لتشتعل منکم افئدة النّاس و انّ هذا حقّ النّصر لو انتم من العارفین انّه لم یزل کان مقدّساً عن الدّنیا و ما خلق فیها و علیها و لو اراد لیسخّر الارض و من علیها باسمه المقتدر العزیز القدیر ان اصبغوا یا قوم بصبغ اللّه ثمّ اجتنبوا عن صبغ المشرکین انّ اللّه یأمرکم بالبرّ و التّقوی ان اتّقوا فی دین اللّه و لا ترتکبوا البغی و الفحشآء کونوا من الّذین یُشْهَدُ من وجوههم انوارُ ربّکم المختار و یظهر منهم اثر اللّه و وقاره کذلک ینبغی لکم اهل البهآء فی هذه الایّام الشّدید

ان یا اعرابی اسمعوا ندآئی ثمّ امشوا علی اثری ثمّ اذکروا ایّام لقآئی و وصالی ثمّ هجرتی و غربتی و سجنی لیذکرکم اللّه فی ملکوت عزّ کریم دعوا کأس الفنآء من الّذینهم اتّبعوا النّفس و الهوی ثمّ خذوا کأس البقآء من انامل البهآء باسم ربّکم العلیّ الاعلی فی هذه الکرّة الاخری و انّ بها تستغنی النّفوس عن العالمین

ان یا قلم القدم ذکّر عبادنا الاعراب الّذین اختصّهم اللّه بنفسک و جعلهم ناظراً الی شطر رحمتک و انقطعهم عن المشرکین لیفرحوا فی انفسهم و یستقیموا علی امر الّذی انفطرت منه سمآء الاعراض و اندکّت کلّ جبل شامخ رفیع قل یا قوم انّا اخبرناکم حین الخروج عن العراق بانّ السّامریّ یظهر و العجل ینادی و تتحرّک طیور اللّیل بعد غیبة الشّمس ایّاکم ان لا تنسوا کلمات اللّه کونوا فی عصمة منیع تاللّه یا اعرابی لو تنظروننی لن تعرفونی و قد ابیضّ مسک السّود من تتابع البلایا و ظهرت الف الامر علی هیئة الدّال من توالی القضایا ثمّ اصفرّ هذا الوجه المحمرّ المنیر یا اعرابی لا تنسوا ذکری و بلآئی و لا کربتی و ابتلآئی فوعمری انّ عینی یمطر و قلبی ینوح علی نفسی بین هؤلآء المشرکین تاللّه انّ جمال المشیّة قد تغیّر من ظلم الاعدآء و هیکل الارادة قد استقرّ علی الرّماد و القدر شقّ ثیاب الصّبر و القضآء منع عن الامضآء بما ورد من جنود الاشقیآء علی اللّه العلیّ الاعلی فی ظهوره الاخری و کذلک قضی الامر ان انتم من السّامعین هل من ناصر ینصر جمال اللّه باللّسان و یحفظ هیکل امره من سیوف اهل البیان و یکون من الّذین ما منعتهم حجبات الاسمآء عن الورود فی طمطام الاعظم هذا الذّکر الحکیم و هل ذی رحم یرحم علی هذا المظلوم و یستقیم علی نصره و ینقطع عن العالمین ان یا اعرابی انّ الّذی لن یقدر ان یتکلّم فی محضری قد قام علی قتلی بعد الّذی خلقناه و ربّیناه و علّمناه و حفظناه فی شهور و سنین تاللّه لو اقصّ لکم من قصص یوسف البقآء و ما ورد علیه من ذیاب البغضآء لتنقطعنّ عن انفسکم و ارواحکم و تتوجّهنّ الی البیدآء و تنوحنّ الی ان تفارق الرّوح من اجسادکم ولکن امسکنا القلم عن البیان حفظاً لانفسکم یا معشر المخلصین یا اعرابی نوحوا لوحدتی و غربتی و سجنی و بلآئی و لا تکوننّ من الغافلین انّ الّذین جعل اللّه ظاهرهم عبرة فی الارض قد قاموا علی الاعراض علی شأن عجز عن ذکره قلم العالمین یا اعرابی اسمعوا قولی و لا تقربوا الّذین تهبّ منهم روائح النّفاق تجنّبوا عن مثل هؤلآء و کونوا فی عصمة منیع کذلک امرکم جمال الرّحمن حین الّذی احاطته الاحزان من جنود الشّیطان ان انتم من العارفین و الضّیآء الّذی اشرق عن ناحیة البقآء علیکم یا اهل البهآء بدوام الملک المقتدر العلیّ العظیم

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ مه ۲۰۲۴، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر